

קוראים כתבים

ברירת המזמין. צביקה תמרי. סטודיו תים אדריכלים.

לאחרונה נחשפה התוכנית הנבחרת לקמפוס "בצלאל" החדש במגרש הרוסים. פרסום התוכנית ואופיה מעלה מחדש שאלות נוקבות בהקשר להתנהלות תרבותית, אתיקה מקצועית, ובעיקר - האדישות שלנו כמתכננים. כולנו נוהגים להעיד שאנו חיים ונושמים אדריכלות, ערים וקשובים לתמורות החלות כאן, נוטלים חלק בתחרויות העוסקות בהתחדשות הנוף הציבורי והאורבני, ושותפים בעיצוב עתיד המרחב הצפוף והלוהט שבו אנו פועלים. דווקא, משום כך קשה להבין איך עברנו לסדר היום כאשר לנגד עינינו מתרחשת אחת התופעות הפסולות ביותר בשנים האחרונות - הליך בחירת המתכנן והתוכנית לאחד המתחמים החשובים שייבנו כאן בזמן הקרוב.

רבות דובר כבר על אופיין של התחרויות ה"פתוחות" הנושאות בארץ את שם התואר המתעתע "ברירת המזמין". כלומר - לא משנה מה חשבו השופטים המקצועיים אשר נבחרו לתפקידים בזכות, או כמות המשאבים והאנרגיה המטרופות שהאדריכלים המשתתפים משקיעים (וללא כל תמורה!) - בידי המזמין שמורה הזכות לפזר את התחרות מבלי להתחשב בתוצאותיה הדמוקרטיות, ולהחיל הליך אחר, הפוך ומנוגד לחלוטין. אז עשרות או מאות משרדים תרמו מזמנם היקר ומכישרונם, אז מה??

בעולם הרחב מתקיימות מאות תחרויות פתוחות מדי שנה, וכך זוכים משרדים צעירים ו/או אנונימיים לדחיפה והכרה כצעד חשוב בקריירה. בניגוד לסברה כי רק משרדים ידועים ועיתרי ניסיון יכולים ליצור מבנה משמעותי - פריצות הדרך שהפכו לאייקונים תרבותיים ידועים תוכנו בידי אדריכלים לא מוכרים, שהפכו לאחר זכייתם לידועים שם: הביטאט של משה ספדיה, בניין האופרה בסידני של יורן אוטזון, מרכז פומפידו בפאריז של ריצ'ארד רוג'רס ורנצו פיאו, הספרייה הלאומית באלכסנדריה של "סנוהטה" הנורבגי, זהה חדיד שתכננה את האופרה בקרדיף (שמרוב חדשנות לא נבנה), והדוגמאות רבות וידועות. המשותף לכולם - תחרות בינלאומית פתוחה אשר יצרה במה והזדמנות שווה לביטוי אמיתי של יכולת והשראה אדריכלית.

ואגב, גם משרד sanaa היפאני היה עד לפני שנים מועטות משרד "צעיר" אשר רוב יצירותיו היו על הנייר, עד שנסק מעלה בעקבות תחרויות אדריכליות שבהן השתתף, וזכה.

בניגוד לדעות רבות שהושמעו בעניין, אני סבור שהחלטת "בצלאל" לעבור למתחם מגרש הרוסים נכונה ומוצדקת. אין מתחם מתאים ממנו למוסד החשוב הזה, כאשר הוא מוקף מכל עבריו בפונקציות מעורבות בעלות אופי מנוגד אך משלים, במרקם עירוני סבוך: בניין העירייה - מוסד אזרחי שלטוני דמוקרטי; כנסיית השילוש הקדוש - ביטוי למסורת, שימור, ופולחן דתי; שדרת הפאבים המיתולוגית - שיצרה אושיות בידור רבות במשך השנים ובתן "אלכסנדר", "סרגיי", "כלבא שבוע" ועוד; ומוזיאון אסירי המחתרות - מבנה מדהים ו"טעון" המאכלס כיום תערוכות מתחלפות מרתקות. הצטרפות קמפוס "בצלאל" אליהם - כור יוצרים טעון בארגויות אמנותיות וחברתיות - היא רובד נוסף בשכבות הרבות של העיר - מעין גרנטור תרבותי הנטען וטוען את עצמו ואת סביבתו.

מבחינה זו, יש לראות את זכייתו של משרד אנונימי מגרמניה (בתחרות המקורית), והגעתו לשלבים המכריעים של כוחות צעירים יחסית נוספים - כהמשך טבעי של תהליך הקמת הקמפוס. לכל אחד מאיתנו - אנשי המקצוע - "אני מאמין" משלו ובהתאם לכך גם דעה "בדוקה" לגבי ההצעות השונות. ובכל זאת - המשותף ל-5 הצעות (ההצעה הזוכה של "סטודיו" הגרמני-תורכי), וההצעות של "לוט", "קלוש-צ'צ'יק", Marriz האיטלקי, ו-RTA התורכי-סיני - ביטאו פרשנויות מרעננות כלפי סוגיות יסוד כמו מסה בנויה ופנויה, שימושים מעורבים ובמיוחד - שאלת השימוש המסורתי באבן, שהתבטא בפתרונות מושכלים ומפתיעים. במובן זה - ספק רב אם התוכנית המוצעת של משרד sanaa שנבחר בהליך עוקף תחרות הייתה מגיעה לשלב הסופי בתחרות הפתוחה.

וזו בדיוק הנקודה: לו ההצעה הייתה עומדת למבחן אל מול ההצעות האחרות, היו מצויים בה כל אותם פקטורים שהוגדרו בפרוגרמה. בהיעדר הסבר נאות לבחירת המתכננים, פרט להיותם ארכיטטורים

(אגב, בזכות זכייה בתחרויות אחרות), לא נותר אלא להפעיל את הדמיון באשר לכוונות האמיתיות של מארגני התחרות מלכתחילה, במיוחד לאור הטענה המקוממת ששמו של המשרד היפני ההולך לפניו, יגדיל את התרומה הפוטנציאלית למבנה, ואין זה סוד ששאלה שכזו אינה מהווה קריטריון לגיטימי בשום תחרות פומבית.

דווקא מגוף כמו "בצלאל" המסמל תרבות ויצירה - ניתן לצפות לעמידה על המשמר על ערכים כמו הוגנות, כבוד, עקביות, קידום ועידוד היצירתיות. כל אלה קופלו והוסטו הצידיה, תוך השמעת תירוצים שונים ומשונים. והמקום מכל הוא העובדה שההתנהלות הזו, ואיננה המקרה היחיד לאחרונה (מקרה לא פחות חמור התרחש סביב התחרות לתכנון הספרייה הלאומית). מיותר לציין שההתנהלות בלתי הוגנת שכזו מוציאה את האוויר מגלגלי התחרויות הפתוחות, ומגדילה את הריחוק בין מוסדות הציבור לבין קהילת המתכננים, תוך גרימת נזק תדמיתי לדמוקרטיה הישראלית.

תחרויות פרסים

ההרשמה לתחרות פרויקט השנה 2013/14 - יוזמה של כתב העת אדריכלות ישראלית והאיחוד האירופי - נפתחה. אדריכלים, מעצבים, אדריכלי נוף, אנשי מחקר וסטודנטים מוזמנים להגיש עבודות שתוכנו או נכתבו, החל משנת 2009. את העבודות יש להגיש במצגת מחשב במשקל מירבי של 5 מגה-בייט. המצגת תכלול בעמוד הראשון טקסט הסבר מתומצת בעברית ובאנגלית, ובכלל זה מיקומו, ייעודו, הנסיבות בו הוא תוכנן או נכתב, ייחודו ותאריך השלמתו.

www.aiq.co.il 09-955-1500

למעלה: ההצעה הנבחרת של משרד sanaa וקוץ אדריכלים לתכנון קמפוס בצלאל במרכז ירושלים.

Top: Selected proposal by sanaa and Nir Kutz Architects for the Bezael campus, Jerusalem

מערכת ישיבה פינתית+הדום Shavit | הדום Shavit | סט 2 שולחנות צד Chic | כורסת עור Emmy | כורסא Trainy | שולחן אוכל Allele | כיסא Linki | מנורות מסדרת Tree | שטיח גורג'ס | תמונה Tennon

NEW YEAR SALEBRATION

מבצעים מיוחדים לחג

ירושלים - רח' פייר קניג 20,
תלפיות
073-2821902
בקרוב: תאורה

חיפה והצפון - דרך בר יהודה 147,
אתר תל חנו, נשר
073-2821901
חדש: תאורה ושטיחים

ר"ג/בני ברק - מרכז דיזיין סנטר,
רח' הלח"י 2
03-6164939
חדש: תאורה ושטיחים

לפרטים: www.iddesign.co.il | 1-700-700-778

אין כפל מבצעים והטבות, בתוקף עד 4.9.13

למעלה: NanoClimate - העבודה שזכתה בשנה שעברה בפרס עדן-פיינר, בתכנון דן מקלר, אלון אבן פז, אדריכל איב ענן, ומנחם דביר.
למטה: צילום מתוך הכתבה על מתחם שרונה שפורסמה בגיליון 34 של אדריכלות ישראלית, וגרמה לעירייה תל אביב לחשוב מחדש על הריסת המבנים.

שניהול הפרויקט הופקד בידי "אחוזת החוף" - החברה העירונית המנהלת ביד רמה את כל חינוכי העיר, שכל תושב בה מקדיש מספר שעות ביום לחיפושי חנייה. אגב, שימור המבנים בשרונה נעשה על ידי בר אוריין אדריכלים. תכנון הקמפוס על ידי אדריכלות השימור פרופי ניצה סמוק.

Top: NanoClimate - last year winner of the Eden-Finer award, designed by Dan Mekler, Alon Even-Paz, architect Eve Anan, and Menachem Dvir.

Bottom: Photo from article about Sharona that appeared in AI #34, causing the Tel Aviv municipality to rethink its demolition.

הפרויקט. פרס ראשון - 50,000 שקל והצגת העבודה במוזיאון, ובנוסף יוענק פרס של 3,000 ש"ח לחביב הקהל, ועד שבעה מענקים בני 1,000 כדמי סקיצות. המועמדות פתוחה לבודדים ולקבוצות.
הזוכים בשנה שעברה היו מפתחי (NanoClimate) - מכשיר לוויסות הטמפרטורה להקטנת הצריכה: דן מקלר, אלון אבן פז, אדריכל איב ענן, ומנחם דביר - ארבעתם בוגרי בצלאל במגמה לעיצוב תעשייתי. מועד אחרון להגשות 30.8.13
<http://www.dmh.org.il/heb/Events/Event.aspx?pid=98&catId=0>

אירועים ותערוכות

השקת הקמפוס החדש של היחידה ללימודי המשך בטכניון, התקיימה בחודש יולי במתחם "שרונה" המתחדש בתל אביב. הקמפוס ששכן עד כה בבית דימול במתחם הבורסה כולל שלושה מבנים טמפלריים - מתוך המעט מאוד ששומרו במתחם הקריה - עשוי להעשיר את המתחם המסחרי בעיקרו, בסטודנטים יוצרים. למרות שמחת "בית השואבה" האוחזת כיום בכל המצטרפים לחגיגת השימור, ראוי לציין שהמתחם יועד בשנות התשעים להריסה על ידי מינהל מקרקעי ישראל, ורק לאחר התערבות (מאוחרת מדי) של המועצה לשימור אתרים ומאמר נרחב שפורסם בכתב העת **אדריכלות ישראלית** (גיליון 34), מהנדס העיר דאז ישראל גודוביץ' עצר את הריסת המבנים. בעקבות זאת החל תהליך של חשיבה מחדש בעיריית תל אביב, שהניב בסופו של דבר את הפיכת המושבה למרכז תרבות וביולי - דבר העשוי לשנות את פני העיר. כל שאר ההתייפיויות והכיבודים - מוזיפיים בהחלט. על רקע זה מעניין לציין

ההסתדרות הציונית העולמית ועמותת האדריכלים הכריזו על תחרות פומבית לתכנון מתחם הכניסה להר הרצל בירושלים. התחרות פתוחה לאדריכלים, ואדריכלי נוף רשויים, וכן לסטודנטים לאדריכלות או לאדריכלות נוף, במסלול מקביל. חבר השופטים: ראובן ריבלין יו"ר, אברהם דובדבני, אבנר שלו, הרב רפי פרץ, יחיאל לקט, משה ויגדור, והאדריכלים: אריה רחמימוב (ראש הצוות המקצועי), ברברה אהרונסון, שלמה אשכול, מייק טרנר, דוד קרויאנקר, ואריה גונן. פרס ראשון: 100,000 ש"ח, פרס שני: 40,000 ש"ח, פרס שלישי: 20,000 ש"ח. פרס במסלול סטודנטים: 22,000 ש"ח. מועד אחרון להגשות: יום ב' ה-2.9.2013 עד השעה 16:00. ניתן לרכוש את מסמכי התחרות בבית האדריכל, רחוב המגדלור 15 יפו. 5188234-03 במחיר 200 ש"ח לחברי העמותה או 400 ש"ח לאחרים. המחיר לסטודנטים חברי עמותה - 100 ש"ח וסטודנטים שאינם חברי עמותה - 200 .
u-architects3@barak.net il

מוזיאון העיצוב חולון ומשפחת עדן-פיינר מכריזים זו השנה השנייה על הענקת פרס ע"ש עדן-פיינר לעיצוב תעשייתי. הפרס נוסד לזכרו של אהרון עדן פיינר, תעשיין וזם, מחלוצי תעשיית הפלסטיקה בארץ, במטרה לקדם ולסייע בהגשמת חזון עיצובי של מעצב ישראלי צעיר. הפרס נועד לעודד יצירה חדשנית תוך חיזוק שיתוף הפעולה בין המעצבים לתעשייה בישראל. **רשאים להגיש מועמדות:** בעלי תואר ראשון בעיצוב עם שלוש שנות ניסיון בפועל. הקריטריונים: חדשנות, אסתטיקה, שימוש ייחודי בטכנולוגיות וחומרים (בעיקר פלסטיקה), שימושיות, ישימות ופונקציונליות. השיפוט שינוהל על ידי המעצב רון ארד, ייערך בשלושה שלבים, על פי התקדמות

ללא קידוח
מקדים

SPAX®-D

בורג הדק הייחודי
להרכבת דקים מעץ

SPAX®-D

עשוי נירוסטה A2 (פלדת אל חלד 304)
לדקים חיצוניים או נירוסטה A4 (פלדת
אל חלד 316) המותאם במיוחד לאזורים
הסמוכים לחוף הים.

ראש גלילי:
משטח ראש
הבורג מתלכד עם
פני משטח העץ.

תבריג הידוק:
מצמיד היטב את לוחות העץ,
ללא אפשרות התרופפות
של הקורה העליונה.

להבים משוננים:
מאפשרים חדירה סיבובית
קלה לתוך העץ למלוא אורך
הבורג.

חוד תבריג:
התבריג נאחז
בעץ ומונע את
התפצלותו.

* קיים בגימור כסוף או חום עתיק

כיון/פילו

צבעי הקשת בע"מ
www.paints.co.il
טלפון: 04-9541235
spax.com

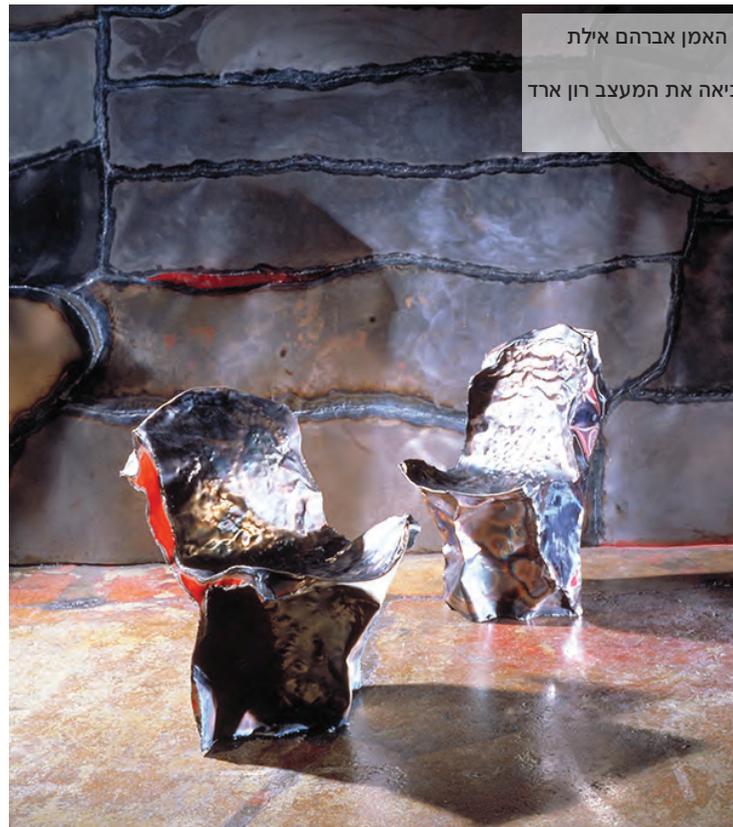
SPAX®
a better way of driving the point home.

כפר האמנים עין הוד, ומוזיאון ינקו-דאדא הקרוי ע"ש אחד ממקימיו - האמן מרסל יאנקו, הם נקודות אור מעודדות בתרבות הישראלית המתבלבלת בין מזרח ומערב. העושר היצירתי המצוי בתצוגות הקבע, מועשר מדי פעם על ידי תצוגות ותערוכות מתחלפות, שלא משנה כיצד הן נקראות, הן מעוררות מחשבה אודות מאפייני תרבות - החל ממיקי מאוס שנתפס במלכודת עכברים, דרך שמלת כלולות העולה באש, וכלה במעגל אינטראקטיבי של מפצחי גרעינים היוצרים בריל טיים על צלחת קליפות מרוקקות את אחד מסמלי השטחיות הבוטה והמזמהמת, וצריך להודות - רק במקום השני לאחר מרוקני המאפרות בצמתים. שווה תמיד ביקור.

במוזיאון העיצוב חולון נמשכת חגיגת המעצב - רון ארד, הפעם בתערוכת עבודותיו לאורך שלושה עשורים (בעיקר במתכת), תחת הכותרת "ברורס". "במקום ליצור תערוכת חתך או רטרופקטיבה, שבה אתה מציב אובייקטים ישנים על מעמדים ומצמיד להם תוויות, החלטתי לצאת למסע שאת סופו אפשר רק לנחש או לדמיין. מסע זה, שעשיתי יחד עם הצוות שלי ושותפים רבים אחרים שאספנו לאורך הדרך, היה מורט עצבים אך גם מענג. הסיבה שלא שיחררתי עדיין דימויים מן התערוכה או יותר מדי פרטים על מה שיוצג בה, היא שאני לא רוצה להרוס את סוף הסיפור. אני רק יכול לומר שיש ענן ביוגרפי, לא רק שלי אלא רחב יותר, הקשור למעבר מהפיזי לדיגיטלי, מהממשי לווירטואלי ומהפונקציונאלי אל הלא-פונקציונאלי" - רון ארד. אינספק שיש לבחור מה להראות, והוא עושה זאת בחן האופייני לו. במקביל לתערוכות המרכזיות במעבדת המוזיאון מתקיימת תצוגה מתחלפת תחת הכותרת "לדעת לראות" בהשראת המעצב, ברוננו מונארי. נעילה: 19 באוקטובר 2013. אוצרת: לידיה יה.

Top: Interactive installation by artist Avraham Eilat at the Janco-Dada Museum, Ein Hod.
Bottom: Chairs - an obsession that brought designer Ron Arad international fame.

למעלה: מיצב אינטראקטיבי של האמן אברהם אילת במוזיאון יאנקו-דאדא, עין הוד.
למטה: כיסאות - אובססיה שהביאה את המעצב רון ארד למעמדו הבינלאומי.

daide groppi

daidegroppi.com

STOR
living in the light

גלגלי הפלדה 4 א.ת. הרצליה פיתוח טלפון: 09-9554020
Galgaley Haplada 4 Hertzelia Pituach Tel: 972-9-9554020

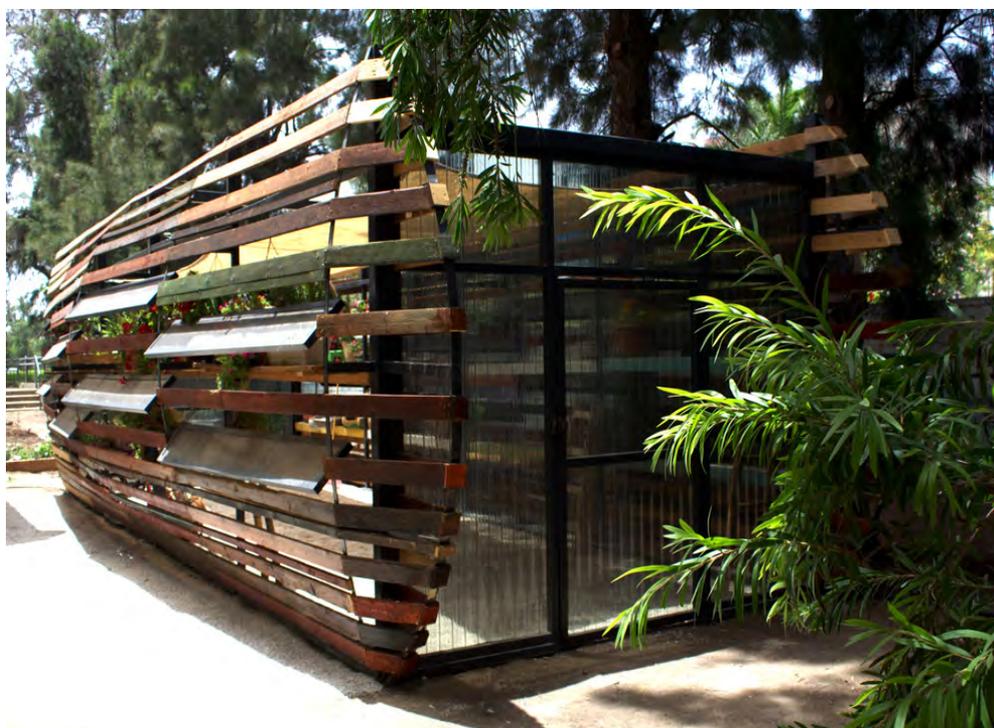

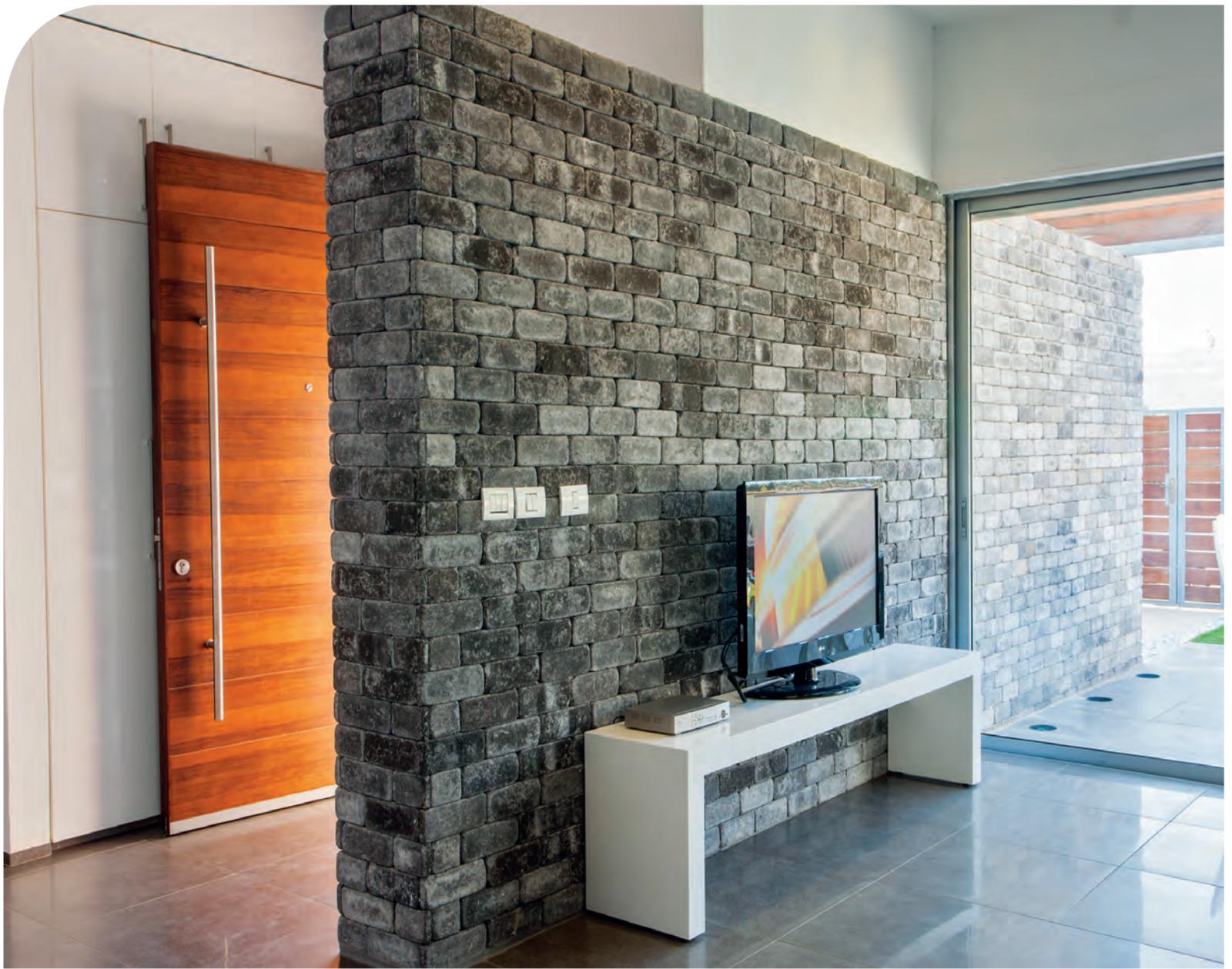
פרויקטים

ליאור בן שיטריט, סטודנט לאדריכלות במרכז האקדמי ויצו חיפה ניהל "חממה קהילתית" במסגרת הפרויקט creative-room - יוזמה פרטית (מבורכת) שהחלה כבר בשנה השנייה ללימודיו - תוך ניסיון להשתמש באדריכלות ככלי לקידום נושאים חברתיים. היוזמה הניבה כבר מספר פרויקטים מעניינים, ביניהם אחד באפריקה. הפרויקט הנוכחי נבנה בשיתוף תושבים בחצר מתנ"ס שכונת נווה שיקמה ברמת גן, בשיתוף עם החברה למתנסים. הרעיון - גידול ירקות, פרחים ועשבי תיבול לשימוש פרטי של התושבים. החומרים - משטחי טעינה מעץ שעברו הגדרה מחדש. הכוונה היא להעתיק את השיטה למקומות אחרים, כפלטפורמה לפעילות קהילתית רבת-פנים.
אנשים עם יוזמה כמוך ליאור, מגיעים רחוק!

Community greenhouse for flowers, vegetables, and herbs - Leon Ben Shitrit's social project.

חממה קהילתית לגידול פרחים, ירקות וצמחי תבלין - פרויקט חברתי של ליאור בן שיטריט.

חיפוי קיר בלבני סיליקט מיושנות | בית פרטי, מבוא ביתר

אדום אדריכלים

סיליקט - חיפוי קירות

www.ackerstein.co.il | 1-700-500-959

אקדשטיין
איכות לחיים

רעפים

בטון אדריכלי

סיליקט

קירות תומכים
ואקוסטיים

עיצוב נוף

הנדסה אזרחית
ותשתיות

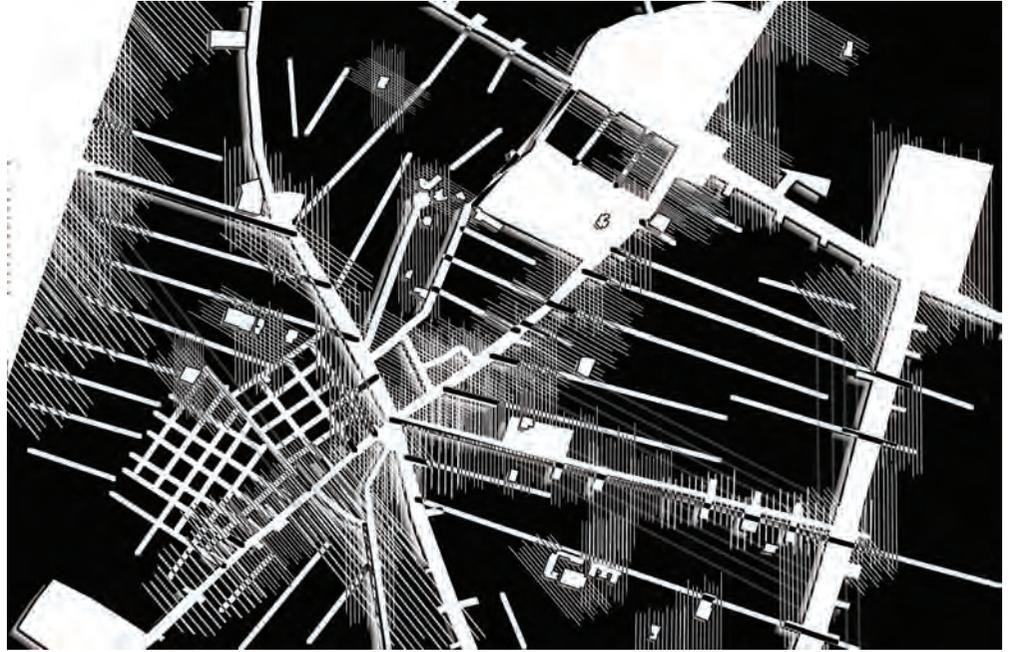
סטודנטים

תערוכת הבוגרים במרכז האקדמי ויצו חיפה במחלקות השונות - עיצוב גרפי, תקשורת חזותית, ארכיטקטורה, אופנה וקולנוע - התמקדה השנה בנושא הדיור, תחת הכותרת "כאן גרים". הסטודנטים עסקו במשאב הדיור ההולך ואוזל, בתפקידי הדיור בתחרות המתקיימת בין האזורים השונים, ועל היחס בין מרכז לפריפריה. **סטפן בחוס** עסק בקשר שבין זיכרון/מקום/זהות, בעיר התחתית של חיפה; **אסף בן ציון**, עסק בקשר בין סביבה וזהות בסביבה הררית; **מורן נברי-שוורץ** יצרה "מונטאז' בין מרקם לאובייקט" באמצעות תכנים מעולם הקולנוע; **יהב שיינפלד** עסק ביחס שבין הפרטי לציבורי במתחם שוק בצלאל בתל אביב.

ראש המחלקה: אדריכלית אירית צרף נתניהו
מנחים: הורציו שוורץ, גליה וויזר, צביקה קורן, לירן צ'צ'יק, עמוס ירון, מיקי בודובסקי, ד"ר רוזה פרנסס, וזיה קולודני.

תערוכת הסטודנטים ממכון אבני לאמנות ועיצוב התקיימה השנה תחת הכותרת "קומונה": ספירו **טבצ'ניק סיון** תיכנן "קומונה לגידול פטריות", שבה מבנה פטרייתי ראשי מהווה מצע להתפתחויות עתידיות; **שחר דקלו** - "קומונה אקולוגית" המבוססת על מבנים מרחפים שמאפשרים ניצול מרבי של שטח הגינה; **עדי כהן** - "קומונה לחינוך" שתהווה אלטרנטיבה לחינוך הציבורי, באמצעות מבנה המבטא את המושג "חיבוק"; **מעין אברהם** - "קומונת בית התבלין", תוך פיתוח שפת עיצוב ירוקה המבוססת על התפתחות הצמח.

ראש המחלקה: אדר' ניצן בר קינן
מנחים: אדר' ניצן בר קינן, אדר' דגן ראביד

מימין: עבודות של סטודנטים מוויצ'ו חיפה בנושא הדיור, מלמעלה למטה: יהב שיינפלד - מתחם שוק בצלאל; אסף בן ציון - סביבה וזהות; מונטאז' של מורן נברי שוורץ. **משמאל:** "קומונה אקולוגית" של שחר דקלו; ומתחתיו "קומונה לחינוך" של עדי כהן - שניהם ממכון אבני.

Right: Students' work from WIZO, Haifa, on the subject of housing (from top): Yahav Scheinfeld; Assaf Ben Zion; Moran Navari Schwartz.
Left: "Ecological Commune" by Shahar Deklo, and below: "Educational Commune" by Adi Cohen - both from the Avni Institute.

שמן דק חדש
שמנצח את הזמן!
מתייבש במהירות.
עמידות כפולה.

Bondex Extreme Decking Oil

- על בסיס מים
- ירוק וידידותי לסביבה
- מתייבש במהירות תוך שעה
- עמידות כפולה (הגנה גבוהה במיוחד ואורך חיים כפול בהשוואה למוצרים אחרים)

כץ/קפילו

BONDEX

לפרטים נוספים וביורר החנות הקרובה לביתך: 04-9541235 www.paints.co.il
יבואנים בלעדיים לישראל: צבעי הקשת בע"מ ת.ד. 33905 חיפה 31338

תערוכת הבוגרים של בית הספר לאדריכלות באוניברסיטת אריאל תתקיים ב"טרמינל לעיצוב", אורט ישראל 33, במתחם העסקים, בת ים. בין ה-21 ל-29 בחודש זה! בין הפרויקטים הבולטים: עדי דביר שתיכנן "טרנספורמטור אורבני" המתמקד במפגש בין אדם, עיר ומדבר, בדימונה. אחוה וייס שעסקה בעיר העתיקה המתחדשת של טבריה; אלי שוקרי שתיכנן "שכונה חורגת" של עולים מאתיופיה בקריית משה, ברחובות.

"לברינט": תערוכה ראשונה המתמקדת בתחנה המרכזית החדשה, ובמתכננה - אדריכל רם כרמי. שלושים חנויות בקומה החמישית של התחנה המרכזית החדשה שהתיישנה, הפכו לחללי תצוגה שבהם הוצגו עבודות סטודנטים של בית הספר לאדריכלות באוניברסיטת תל אביב. התחנה נבחרה כמקום הולם לבחינת גבולות האדריכלות, (נושא שעמד במרכז הפרויקטים) בשל מורכבותה, הדינמיקה שמתקיימת בה והשפעתה על השכנים ומגוון המשתמשים - הנוסעים, הנהגים, הקונים, המוכרים, ומהגרי העבודה המתגוררים במרתפיה ובסביבתה. במסגרת התערוכה הוצג גם הדגם המקורי שתוכנן במשרדו של כרמי בשנות השבעים, בלוויית שרטוטים וצילומים שנלקחו מארכיון דב ורם כרמי, מרביתם טרם הוצגו לקהל הרחב.

דבר המפרסם

חברת וקסמן, המייבאת הבלעדית של המותג Humanscale, יוצאת במבצע הנחות היוקרתית לקראת פתיחת שנת הלימודים. מלבד עיצובן וייצורן של פינות עבודה מוקפדות, Humanscale משקיעה משאבים רבים להחדרת המודעות לנושא הארגונומיה - הסוד המקצועי המייחד את מוצריה. אולם התצוגה הראשית של חברת וקסמן - רחל הלח"י 28 ב"ב. טל: 03-6161601 :www.waxman.co.il

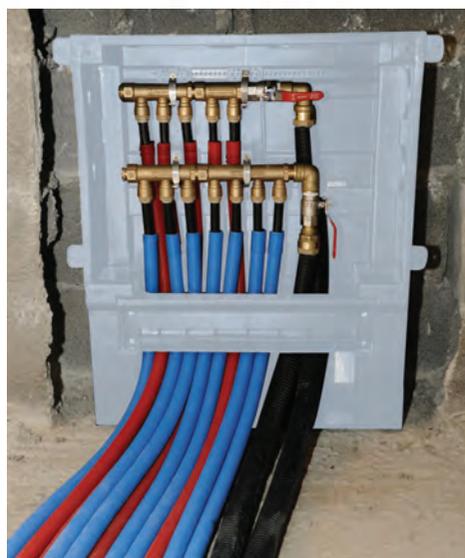
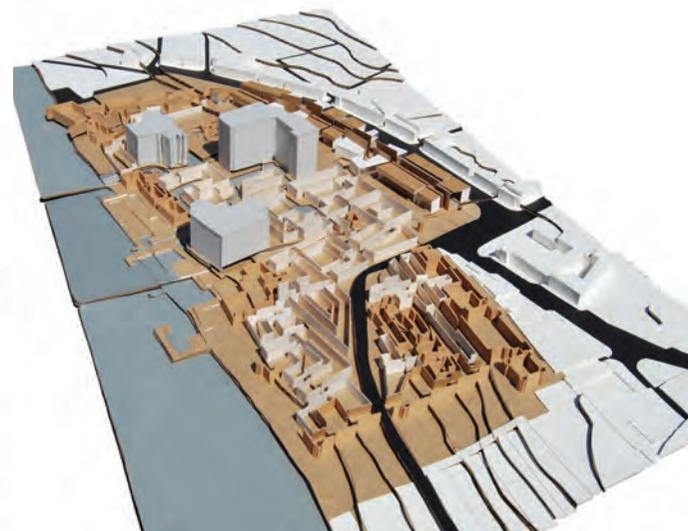
ארון מחלקי צנרת פקסגול - הסטנדרט האסתטי החדש של מערכות הצנרת הדירתיות. בין החידושים האחרונים של גולן מוצרי פלסטיק נמצא גם ארון מחלקי צנרת למערכת פקסגול. הארון המסופק בשני גדלים, פותח, תוכנן ועוצב לשמש כ-HUB בראש מערכת המים - ממש כמו ארונות החשמל והתקשורת. מיד לאחר הצגתו לשוק הבנייה, המוצר זוכה להתעניינות רבה בקרב האדריכלים, שחיפשו פתרון אסתטי ומכובד לנושא אספקת המים הדירתית.

פרטים: שמוליק יניב - מנהל תחום צנרת דירתית בגולן מוצרי פלסטיק: 052-3864009

עד כאן להפעם, רחל

ruchi@netvision.net.il

למעלה: פרויקט הגמר של עדי דביר - "טרנספורמטור אורבני" מאוניברסיטת אריאל.
באמצע מימין: העיר העתיקה המתחדשת של טבריה - פרויקט הגמר של אחוה וייס, מאוניברסיטת אריאל.
באמצע משמאל: כסא דגם Diffrent World Chair המסופק בלעדית על ידי חברת וקסמן.
למטה: ארון מחלקי הצנרת של גולן.

גורמה לארזיאל

הנכדים של הלקוח יודו לך שבחרת צנרת של גולן!

כאדריכל, בידך לקבוע את זהות מערכת המים - אחד הרכיבים הקריטיים ביותר בכל פרוייקט. מערכות הצנרת המתקדמות של גולן, פקסגול ומולטיגול מבטיחות ללקוח שלך ולמשפחתו עשרות שנים של שקט נפשי, תפקוד חלק, אספקת מים נקיים וחיסכון מראש בעלויות אחזקת מערכת המים!

יש חדש ב"פקסגול" הדירתי

מערכת הצנרת הדירתית המתקדמת בעולם-לרשותך עם אחריות. אתה מוזמן להתייעץ עם נציג גולן ולהבטיח ללקוחותיך עשרות שנים של שקט.

צוות השיווק והייעוץ הטכני של גולן לרשותך בכל הקשור לבחירת מערכת גולן המתאימה ביותר לפרוייקט שאתה מתכנן:
צפון: מנחם 052-3864004. מרכז: שמוליק 052-3864009. דרום: שלום 052-3864007
להזמנת ספרות טכנית ולהרשמה לכנס המקצועי הקרוב: איה, שירות לקוחות גולן 04-6677563
גולן מוצרי פלסטיק בע"מ, המפעל: קיבוץ שער הגולן, ד.ג. עמק הירדן 1514500
טל: 04-6677432 שיווק; 04-6677450 פקס; 04-6677616 e-mail: rachel@golan-plastic.com

לסרט התקנת פושפיט

10678 713 GH

www.golanplastic.com

dled

THE PROPER WAY TO
LIGHT YOUR WALLS

Taizu restaurant, light designer - Orly Avron Alkabes

CHOOSE YOUR WHITE

- Uniform light spread
- Fully linear dimming
- High power, high CRI, high quality
- Compact in design, high in output
- Made in Israel by d-led

Readers Write Client Choice

The recently exposed design proposal for the Bezalel Campus in Jerusalem, again raises a serious side of our cultural, professional ethics and, primarily, our indifference as designers. We all tend to claim that we live and breathe architecture; we are aware of and responsive to changes taking place here; we participate in competitions involved in the renewal of public and urban realms and are partners in shaping the future of the hot, dense space in which we work. Precisely for this reason it is difficult to understand how we can ignore one of the most unacceptable phenomena to take place in recent years and in front of our very eyes – the selection process for the design of one of the most important complexes shortly to be built here.

Much has already been said about the nature of “open” competitions in the country, which carry that non-binding and deceiving label “client choice”. Meaning – it doesn't matter what professional judges think, or how much energy and resources were invested by unpaid participating architects - the client has the right to disperse the competition regardless of its democratic results, and start all over, diverting the process. Tens or hundreds of firms contributed valuable time and skill. So what!!

Contrary to many opinions on the subject – I believe Bezalel's decision to move to the Russian Compound is justified. No site is more appropriate for this important institution, surrounded on all sides as it is by complex, contrary though complementary functions, in a dense urban fabric: the city hall – a civic institution; the Church of the Holy Trinity – a fine expression of tradition, preservation, and religious ritual; a series of legendary pubs – which have produced many entertainment institutions over the years; and the Museum of the Underground Prisoners - an amazing building, today home to fascinating exhibits. The addition of the Bezalel Campus - a melting pot for social and artistic energies, is a blessed addition – a charged and charging cultural generator in its surrounding. In this respect, the anonymous German firm that won the original competition, should be seen as a natural continuum of both the renewing institution, and the city centre.

Every professional has his own beliefs and accordingly a different opinion regarding the various proposals. And, nonetheless, common to five proposals (the winner being the German-Turkish Studio), the proposals of “Lot”, Chechik Marriz, the Italian, and RTA the Turkish Chinese firm – expressed a refreshing interpretation of basic questions like mixed use spaces and, particularly - the traditional

use of stone that was cleverly and surprisingly resolved. In this sense, it is highly doubtful whether the design submitted by Sanaa and that bypassed the competition, would have reached the final stage.

And this is precisely the point: had the proposal stood to test against the other proposals, it might have included all the factors defined in the program. In the absence of an adequate explanation for the selection, there is no choice but to accept the competition organizers' outrageous claim, that the fame of the Japanese firm would increase potential contributions, and it is no secret that such an issue does not constitute a legitimate criterion in any public competition.

A body like “Bezalel” that symbolizes culture and creativity is expected to maintain values like fairness, respect, consistency, and the promotion and encouragement of creativity. Competition Awards

Zvika Tamari, Studio Team

awards & competition

Registration for the 2013/14 Project of the Year Competition, is now open. An initiative of AI and the EU, it is open to architects, designers, landscape architects, researchers and students, who are invited to submit work designed or written since 2009. The work must be organized in PowerPoint or PDF presentation at a maximum weight of 5 MB, beginning with a short explanatory text, including location, purpose, the circumstances in which it was designed or written, its unique aspects and completion date.

www.aiq.co.il +972-9-950-1500

The World Zionist Organization and Architects Association announced a public competition for the design of the entrance area to Mount Herzl, Jerusalem. The competition is open to registered architects and landscape architects, as well as to students of architecture and landscape, on a parallel track. Documents may be purchased at Architects House +972-3-518 8234 architects3@barak.net.il

The Holon Design Museum and the Feiner family have announced the Eden-Feiner Award for industrial design. The award is intended to encourage innovative work while increasing cooperation among industrial designers.

Eligibility: B.A in design with three years of experience in the field.

Submission deadline: 30.8.13

<http://www.dmh.org.il/heb/Events/Event.aspx?pid=151&catId=4&Preview=1>

Events & Exhibitions

The launch of the Technion's Division of Continuing Education Campus took place in July at the renovated Sharona complex,

Tel Aviv. The campus, until recently located at D'mall House in the Exchange complex, consists of three buildings, supposed to enrich the renewed commercial complex with creative students. Despite the happiness and celebrations, it should be noted that the complex was approved for demolition in the 90's by the Israel Land Administration, and only after the intervention (too late) of the Council for Preservation of Sites, and a comprehensive article published in AI #34, - applying pressure to Israel Gudovitch, then City Engineer, the demolition of the buildings was halted and a process of re-thinking began at the Tel Aviv Municipality. This ultimately brought about the transformation of the Colony into a cultural and entertainment center that could change the face of the city. Everything else is fake affectation. In this context, it is interesting to note that the management of the preservation project was entrusted to the city company that runs all city parking lots; a city in which every resident wastes several hours a day looking for parking.

Artist village Ein Hod, and the Janco-Dada Museum, named after one of its founders – Marcel Janco, are an encouraging ray of light in an Israeli culture confused between East and West. The creative richness found in the permanent exhibition is occasionally enhanced by thought provoking temporary exhibitions, no matter what they're called, from Mickey Mouse caught in a mouse trap, to a bridal gown that goes up in flames and to an interactive circle of seed crackers who interactively build up a pile of saliva shells - a most vulgar and polluting habit, though, one has to admit, second to cigarette dumps at intersections.

Always worth a visit.

The party of the designer is going on at the Holon Design Museum, in Ron Arad's exhibition, titled “In Reverse”.

“Instead of creating an exhibition of a cut or a retrospective, where you place old objects on stands and label them, I decided to embark on a journey the end of which is left for imagination. I haven't released images or many details from the exhibition because I don't want to spoil the end of the story.”

Ron Arad, with his typical grace.

Lior Ben Shitrit, an architecture student at the Wizo Academic Center, Haifa, created a "community greenhouse" - a private initiative for the promotion of social issues through architecture.

Enterprising people like you Lior, go far!

That is all for now, please write,

Rachel Ben Aharon

ruchi@netvision.net.il